

● În acest număr ● În
paginile ● În acest nu
măr 2-3 ● În
păgi nile
● În acest număr ● În
paginile ● În acest

ARTA DE A DESCOPERI OMUL POTRIVIT...

PRIMUL PAS ÎN DOI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XXII, SERIA II,
NR. 5394

6 PAGINI - 25 BANI

JOI

22 SEPTEMBRIE 1966

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

AU INDEPLINIT
PLANUL
PE 9 LUNI

● Minerii din ba-
zinul carbonifer al
Muntelui au extras
și livrat de la început
anului, peste
prevederile planului
la zi, 30 000 tone de
cărbune energetic,
reprezentând anga-
jamentul anual la
producția de cărbu-
ne. Frontage sînt ex-
ploatarea miniere
Filipești de Pădure
și Ceptura, care au
indeplinit planul pe
9 luni.

● Colectivul fabri-
cii de aglomeraie nr.
1 de la Combinatul
siderurgic Hunedoara,
care asigură mi-
nereu de fier auto-
fondant pentru in-
cercătura furnale-
lor, a îndeplinit pla-
nul de producție pe
9 luni la toți indi-
catorii.

(Agerpres)

In cartierul Tiglina din Galați

PE TRASEUL PROTOTIP- BENEFICIAR

OAMENI LA CATEDRELE SATULUI

Am parcurs sute și sute
de kilometri pe șosele as-
faltate, pe drumuri de țară,
pe un traseu puțin obișnuit
curselor de autobuze și tre-
nurilor. În fiecare sat, în
fiecare comună, am cunos-
cut tineri agronomi, me-
dici, profesori, cu „vechi-
me” în muncă deși, cum se
spune, stătele lor de ser-
viciu numără cel mult trei-
patru ani. Ne-au vorbit
despre munca lor, despre
eforturile lor, într-un cu-
vînt, despre viața lor. „Noi

nu facem apostolat. Ne in-
deplinim o misiune plină
de omenie care se con-
fundă în mod fericit cu ap-
titudinile și pregătirea
noastră” — ne-a declarat
învățătoarea Paula Diaconescu. Și am plecat la
drum cu intenția de a ilu-
stra această afirmație sobră
cu materialul viu al fapte-
lor de viață...

Citiți reportajul
(pagina a IV-a)

Printre factorii care contri-
buie la asigurarea și ridi-
carea calității produselor, un
rol important revine controlu-
lui tehnic de calitate care este
executat în întreprinderi
de servicii C.T.C., unități care
trebuie să se consacre în
întregime menținerii calității
produselor în strictă conformi-
tate cu standardele, nor-
mele interne, desenele, docu-
mentația tehnologică, etalonul
etc.

Cîmpul de acțiune al con-
trolului de calitate începe încă
din faza de asimilare a pro-
duselor noi, continuă în pro-
cesul de producție atît în fa-
zele intermediare ale acestuia
cît și în faza finală de re-
cepția materiilor prime pînă
la controlul minuțios al pro-
dusului finit și se încheie
prin verificarea comportării
produselor în exploatare la
beneficiar.

Este, de asemenea, deosebit
de important ca, la însușirea
noilor produse, serviciul de
control tehnic să acorde cea
mai mare atenție verificării
multilaterale în faza de omolo-
gare a prototipurilor, iar în
faza de serie „zero” să par-
ticipie activ la verificarea mo-
dulului în care documentația de
fabricație, utilajele și SDV-
urile prevăzute asigură pre-
cizia de execuție conform do-
cumentației tehnice și obți-
nerea la fabricația de serie a
performanțelor stabile. Dar
eficacitatea muncii de control
tehnic este determinată și de
modul în care serviciilor C.T.C.
le este asigurată baza mate-
rială respectivă: amplasarea

corespunzătoare în fluxurile
de fabricație a posturilor de
control cu inventarul lor,
existența și conținutul docu-
mentației tehnice, dotarea cu
instrumente de măsură și
control, înzestrarea cu stan-
duri de probă ș.a.
În cadrul perfecționării con-
tinuă a proceselor tehnolo-
gice de fabricație, pregătirea
cît mai minuțioasă a proce-
selor de control tehnic con-
stituie un factor foarte impor-
tant. Constatările din unele
întreprinderi ca: Uzina de
piese auto Colibași, Uzina
„Electroprecizia” Săcele, Uzina
„Progresul” Brăila au dovedit
că, acolo unde pregătirea te-
hnologică a controlului nu este
trătată ca o parte integrantă
a procesului tehnologic de fa-
bricație, activitatea de con-
trol tehnic — volumul verifi-
cărilor, metodele folosite și
mijloacele de verificare exis-
tente în dotare — nu poate

Ing. A. GRIGORESCU
șeful Oficiului de control
al calității producției
din M.I.C.M.

(Continuare în pag. a V-a)

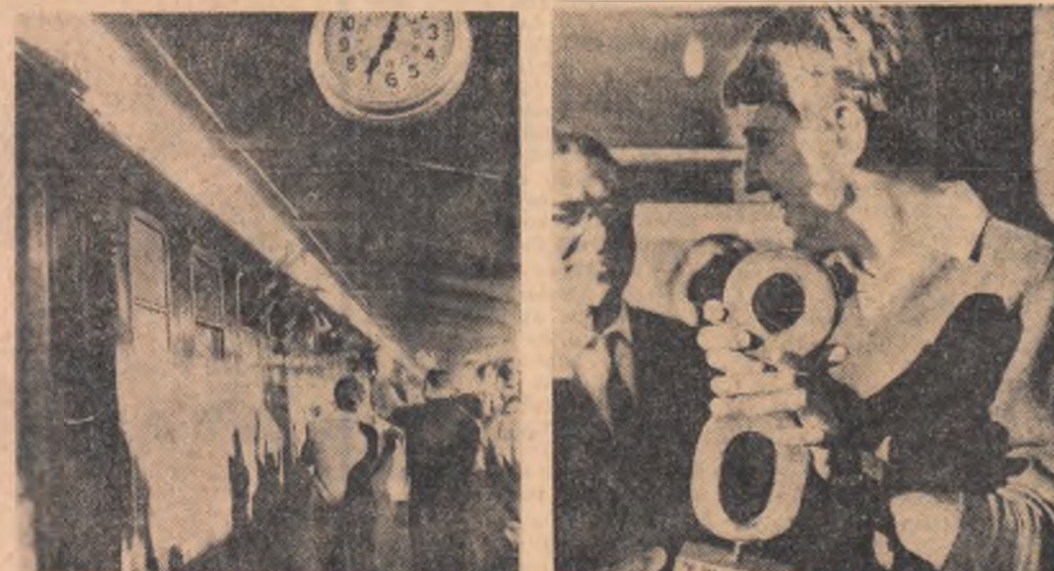
SUCESUL STUDENȚILOR ROMÂNI

CU ANDREI ȘERBAN DESPRE:
„Marele premiu
pentru cel mai bun
spectacol”
obținut de grupul de dramă
al Centrului universitar
București

Clipe emoționante în Gara de
Nord. Ieri dimineață, acceleratul de
Belgrad, cu care s-a întors în țară
grupul de dramă al Centrului Uni-
versitar București (după cum am
mai amintit, la Festivalul Interna-
țional al formărilor teatrale stu-
dențești de la Zagreb, reprezentan-
ții țării noastre au cucerit patru
premi — printre care și „Marele
premiu pentru cel mai bun spec-
tacol”) era așteptat de reprezen-
tanții ai Ministerului Învățămîn-
tului, Comitetului Central al
U.T.C. și Comitetului Executiv al
U.A.S.R., cadre didactice univer-
sitare, studenți. Printre flori, îm-
brățișări și felicitări îl descoperim
pe Andrei Șerban — regizorul
spectacolului premiat...

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a V-a)

(stînga) la sosirea în Gara de Nord; (dreapta) Regizorul Andrei Șerban, cu unul din trolee.
Foto: TRIFU DUMITRESCU

TELEGRAME

Tovarășului HADJI LLESHI
Președintele Prezidiului Adunării Populare
a Republicii Populare Albania

Tovarășului MEHMET SHEHU
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Albania

Tirana

Tirana

Cu prilejul reagerii dv. în funcția de
înalță răspundere de președinte al Prezi-
diului Adunării Populare a Republicii Populare
Albania, vă rog să primiți, din partea Con-
siliului de Stat și a mea personal, cordiale
felicitări și cele mai bune urări de sănătate
și succes în activitatea pe care o desfășurați.
Urez poporului albanez să obțină, sub con-
ducerea Partidului Muncii din Albania, noi
realizări în opera de construire a socialis-
mului.

În numele Consiliului de Miniștri al Repu-
blicii Socialiste România și al meu personal,
vă transmit calde felicitări cu prilejul re-
alegerii dv. în funcția de președinte al Con-
siliului de Miniștri al Republicii Populare
Albania și vă urez sănătate și succes în in-
deplinirea înaltei dv. misiuni.

Sînt convins că relațiile de prietenie și co-
laborare dintre popoarele română și albanez
se vor dezvolta necontenit, pe baza princi-
piilor marxism-leninismului și internaționa-
lismului socialist.

Folosesc acest prilej pentru a ura poporu-
lui albanez să obțină, sub conducerea Partii
Muncii din Albania, noi succese în
construcția socialistă a țării, în lupta pentru
apărarea păcii.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Socialiste România

PUNCTE DE VEDERE

Educația estetică începe cu abecedarul

Comodă, însă falsă, con-
siderarea precocității ab-
solut în afara caracte-
relor comune ale copilăriei.
Pildele de precocitate muzica-
lă (Mozart, Saint-Saëns, Enes-
cu), de precocitate în plăști-
că (autoportretul lui Dürer,
desenat la 13 ani), performan-
țele infantile de calcul ale lui

Gauss etc., trebuie luate și ca
simptomele unei arii mai in-
tense de fenomene similare,
deși nu pe deplin conturate;
trebuie puse în legătură cu
ochii foarte deschiși ai ma-
jorității copiilor, cu imensa lor
disponibilitate senzorială, in-
telectuală și afectivă, cu ten-
dența investigatorie, cu între-

bările lor adesea fundamen-
talar (provenite dintr-o rudi-
mentară, dar autentică mirare
filozofică), cu frecvența lor
reusită artistică, din păcate
nu întotdeauna înțeleasă con-
form unei fuziuni obligatorii
între criteriul estetic și cel al
psihologiei vîrstelor. Un gîndi-
tor romantic german exagera

nu fără anumită dreptate spu-
nînd că toți copiii sînt ge-
niali, numai că în scurt timp
se pierd. Nu trebuie luată
doar partea ridicolă a orbirii
paterneli și mai ales materne
în privința genialității co-
piilor proprii. Să nu uităm că
dintre cei „neprecoci” au a-
părut mai tîrziu un César

Frank sau un Anton Bruck-
ner, un Cervantes sau un
Creangă; nici că tuturor crea-
torilor le este rezervată o
destinată strălucită.

TUDOR TOPA
cercetător științific principal
la Institutul de științe
pedagogice
(Continuare în pag. a V-a)

VIATA DE ORGANIZAȚIE

1. Ce calități apreciați la viitorii activiști?
2. Cind, unde și cum îi cunoaștem?

— sint întrebări cărora le-am căutat răspuns în organizația orășenească a U.T.C. —
Giurgiu

Mai întâi ne răspunde tovarășul DUMITRU CRISTEA, prim-secretar al Comitetului orășenească Giurgiu al U.T.C. — Biroul Comitetului orășenească Giurgiu al U.T.C. acordă o însemnată deosebită atenție selecționării cadrelor. Ce înțelegem noi prin selecționare? Cunoașterea tinerilor care prin activitatea desfășurată, prin calitățile lor morale și politice, prin prestigiul pe care-l au în masa tinerilor dovedesc că merită să fie promovați în aparatul U.T.C. În permanență avem în atenția noastră un număr de tineri cu frumoase calități și care dovedesc că știu să desfășoare o muncă interesantă printre tineri.

Creșterea, educarea permanentă a unor astfel de tineri, pe baza cunoașterii temeinice, multilaterale a lor constituie o preocupare de seamă a noastră. Ca să exemplific, în prezent noi avem în vedere 14 asemenea tineri cărora le cunoaștem calitățile, posibilitățile, sarcinile pe care le îndeplinesc în momentul de față. Majoritatea sunt tineri în jurul a 20 de ani, dintre care zece sunt muncitori, iar restul tehnicieni și ingineri; toți au sarcini de răspundere în organizațiile de bază.

Din nou ne-am întrebăm: — Ce calități au determinat ca atenția biroului comitetului orășenească să se oprească asupra lor?

Cum a izbutit biroul să se convingă că aceștia sînt dintre tinerii cei mai buni din organizațiile orașului? — În ce constă particularitatea activității desfășurate în prezent de comitetul orășenească cu acești tineri?

Diamant cu mil de fețe

Unul dintre oamenii aflați în atenția biroului comitetului orășenească U.T.C. este și IGNAT GALUS, inginer la secția mecanică, secretar al comitetului U.T.C. de la Fabrica de zahăr. Un tânăr cu vădită înclinație spre cercetare, polițist, meditativ, care gîndește mult înainte de a face sau a spune ceva, de unde și părerea în rîndurile tovarășilor de muncă, că de la el trebuie să scoți vorbele cu clește. Ce calități, ce fapte l-au recomandat în mod deosebit atenției comitetului orășenească U.T.C.?

— O perioadă destul de lungă l-am observat și cum muncește în producție și cum își desfășoară activitatea în cadrul organizației. Mi-amintesc de o adunare generală de prin septembrie anul trecut. Se discuta despre situația unor tineri — în mare parte sezonieri — care aveau atitudine necorespunzătoare față de muncă. Ignat era atent la cele ce se discuta. A luat cuvîntul printre ultimii și dintr-un început toate privirile s-au îndreptat spre el.

— Dar noi ce-am făcut? Sînt numai tinerii care absentează vinovați? — Cu argumente bine alese, cu fapte concrete, a arătat cu deosebită forță de convingere că abaterile acestor tineri pînă în evidență și lipsuri din activitatea organizației, a colectivului. S-a gîndit și la unele măsuri pe care le-a sugerat cu modestie: „ar fi bine să facem...”

I-am urmărit activitatea în continuare. Angajamentul ce și-l luase, contribuția adusă la îndeplinirea măsurilor pe care le sugeraseră ne-au relevat nu numai priceperea, cunoștințele și seriozitatea lui, ci și o altă calitate: perseverența. Știam că la facultate a plecat din producție, că o bună bucată de vreme își împărtășe activitatea între strung și băncile liceului și că acest lucru presupune de la sine perseverență, dar acum descoperam această calitate pusă în slujba muncii de organizație. Urmasora: treptat, treptat, din observațiile pe care activiștii comitetului orășenească U.T.C. secretari și membri ai biroului, le strîngeau cu fiecare deplasare în organizația în care muncea Ignat Galus, s-a conturat convingerea că tânărul inginer poate deveni un bun activist al organizației noastre.

Un nume pe care activiștii comitetului orășenească l-au reținut la fiecare contact cu activitatea organizației U.T.C. de la „Steagul roșu”: „Anca Budurescu — cea mai pricepută țesătoare de covoaare orientale”, „Anca Budurescu — o fată cu personalitate în întreprindere”. Apoi: perseverență, hărnicie, pregătire temeinică, dragoste de muncă, com-

portare exemplară. Unul după altul atribuțiile strîns în dreptul numelui ei au împus-o nu numai colectivului de muncă în care a fost aleasă secretară a organizației de bază U.T.C. din secție, iar apoi locuitor al secretariatului comitetului U.T.C. pe întreprindere și biroului comitetului orășenească. Încredîndu-i-se mai multe sarcini, pe toate le-a îndeplinit în mod exemplar. Relatăm și o întâmplare pentru semnificațiile ei: — Cum a mai făcut-o și altă dată. Anca Budurescu a venit într-o zi la comitetul orășe-

nesc al U.T.C. cu o propunere: să se organizeze seara distractivă de către organizațiile U.T.C. din două întreprinderi, cea de la „Steagul roșu”, în care activa ea, și cea de la fabrica de zahăr. Peste citeva săptămîni s-a prezentat cu programul gata întocmit. Un program interesant alcătuit din cîntece, dansuri, recitativ, soliști de muzică populară și ușoară. O singură nedumerire. Un număr din program era notat pur și simplu: SURPRIZA. În seara programului, toți cei prezenți au făcut cunoștință cu brigada artistică de agitație a organizației U.T.C. nr. 1 de la „Steagul roșu” care a prezentat un adevărat spectacol de estradă. Aceasta era plăcută surpriză, inițiativă Anca Budurescu căreia i s-au și adresat citeva întrebări: — Cum ai reușit să mobilizezi atîtea fete? — Simplu. Am intrat și eu în brigadă.

— Dar copilul? (De cîtva vreme Anca este mamă). — Cînd vind la brigadă, la repetiții, îl las în grija secretarului U.T.C. de la școala profesională de construcții. — ?! — Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

— Este soțul meu.

vă Ei descifraseră de mult în caracterul ei niste trăsături care, după ce am primit-o în muncă, au răbunit. Era limpede, vina ne aparținea în întregime, fiindcă atunci cînd ne-am orientat asupra ei și am selectat-o pentru o muncă de răspundere, nu am procedat la consultarea tinerilor, n-am cerut părerea întregului colectiv.

— O lecție așadar... — Da, din care am desprins învățăminte prețioase. De atunci ori de cîte ori atenția noastră se oprește asupra unui tânăr pe care-l considerăm bun pentru munca de activiști și pe care vrem să-l promovăm, ori cîte lucruri am săi despre el, ne adresăm deschiș și adunării generale a organizației din care face par-

te, în care se discută sincer, combativ.

— Nu poate fi vorba de diletantism

Odată ce s-a ajuns la concluzia că un tânăr are calități ce-l desemnează a fi capabil să devină activist — înseamnă oare că el și trebuie promovat?

— Experiența în muncă a biroului Comitetului orășenească Giurgiu al U.T.C. ne dovedește că nu.

— De ce? — l-am întrebat pe tovarășul NEDELICU CONSTANTIN, secretar cu probleme economice al comitetului orășenească U.T.C.

— Pentru faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Dar cum să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească?

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

DUMITRU POPAZU, de la Direcția navală fluvială, de pildă, a fost evidențiat într-o adunare generală U.T.C. din luna iunie pentru realizări dobîndite în producție. La adunare participa și un secretar al comitetului orășenească. Acestuia i-a plăcut cuvîntul pe care l-a luat Popazu în adunarea generală. Numele aceluiași Popazu a fost înțîlnit și pe pa-noul de inovații și raționalizări. Secretarul comitetului orășenească a stat de vorbă cu el, s-a interesat cum se pregătește în continuare, ce studiază. Și-a notat în carnetel numele acestui tânăr. În iulie cînd a venit în aceeași organizație de bază s-a interesat și de Popazu. A aflat numai lucruri ce-l făceau cinstite utociștii. În adunarea gene-

retarii ori membri ai comitetelor U.T.C. să afle că tânărul X de la întreprinderea Y este „un băiat bun”. La rîndul său, tovarășul nostru din comitetul orășenească, intr-o anumită împrejurare, discutînd despre întreprinderea Y evidențiază printre alții și pe X pentru că ar fi... băiat bun. Și așa se face că în hîrtiile unuia ori altuia dintre activiști este notată însemnarea de mai sus. Și cum nu întodeuna „băiat bun” — din hîrti — este sinonim cu un tânăr cu reale calități dovedite în activitate, într-un timp mai îndelungat, atunci cînd se pune problema selecționării cadrelor apare superficialitatea, subiectivismul.

Înșiși membrii biroului comitetului orășenească al U.T.C. ne-au istorisit un caz asemănător. TUDOR Ș. de la cooperativa „Deservirea” era cunoscut la comitetul orășenească ca „un băiat bun”. Precis se știa doar că „uneori ridică probleme în adunările generale”. Cartea de evidență îl prezenta a fi un băiat cu studii medii terminate. Dintr-o hîrtie, unde era notat, Tudor Ș. a trecut pe altă hîrtie — cea a tinerilor cu calități deosebite, ce merită să devină activiști ai comitetului orășenească.

Nu mai că în acest moment s-a petrecut un fapt datorat unei laturii pozitive a stilului de muncă: munca colectivă. Discutîndu-se în birou, tovarășul Jianu Pavel, șeful sectorului evidență, a remarcat că Tudor Ș. nu are nici o însărcinare în organizația de bază în care activează.

— Il cunoaște cineva îndeaproape pe Tudor Ș. — s-a pus întrebarea? Nimeni nu a putut da vreo relație mai concretă.

— Dar hîrtiile nu sînt suficiente... a conchis primul secretar. Să ne interesăm mai îndeaproape...

— Ceea ce s-a și făcut. Și astfel s-a aflat că Tudor Ș. e „băiat bun...dar cu lipsuri”, că în atîtudinea sa morală sînt destule fapte discutabile, că uneori se creează nemulțumiri și în legătură cu munca sa profesională...

Următoarea ședință a biroului comitetului orășenească tras concluziile pe marginea acestei întîmplări și a hotărît ca niciodată să nu mai fie pus în discuția sa vreun tânăr pentru a fi promovat pe linie de organizație dacă nu este îndeplinit un deziderat fundamental: cunoașterea directă a tînrului, aprecierea nemijlocită a calităților după realități și nu după hîrtie.

NICOLAE ARSENI
CAROL ROMAN

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai îndelungat, utociștii de care ne ocupăm să dovedească în fapte calitățile sale; el să se afle, prin intermediul organizației de bază din care face parte, în atenția permanentă a comitetului orășenească.

— Prin faptul că simpla constatare a calităților unui tânăr nu este suficientă. La fel de important este ca într-un timp mai înd

- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre

TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Reportaj -
anchetă

Inainte de a începe ancheta noastră, ziarul urează celor 26 de familii nou întemeiate în orașul Cluj în zilele de 8, 9 și 10 septembrie, multe succese în familie și în muncă, realizarea tuturor dorințelor și împlinirea idealurilor.

PRIMUL PAS ÎN DOI

Foto: GH. CUCU

Le-am dorit tuturor, aceeași fericire de până acum.

Ziua bună se cunoaște de dimineață și căsnicia de la depunerea actelor

mire a unei familii. Legătura socială a unor legături sufletești, a unor sentimente, are însă, în forma actuală, aspectul banal al încheierii oricărui contract de vânzare-cumpărare, de închiriere sau de schimbarea numelui, adresei. Continuăm să procedăm astfel, probabil, în virtutea unei vechi și perimate idei că o căsătorie se încheie din liberul consimțământ al fiecăruia, că pe nimeni nu interesează cu cine, pentru ce timp și din ce motive se întemeiază o familie. În schimb, un dosar de divorț constituie, pentru atâți oameni, reclamații și plângi, judecătoria, martorii, zimbesc, ea, emoționată și preocupată, de pierdere de timp în tribunale și ședințe. La încheierea unei căsătorii nimeni nu întreabă nimic, dar la desfacerea ei zeci de pagini sint afectate motivele, întâmplărilor mai importante sau mai mărunte pentru care cei doi vor să se despărț. O scurtă căsnicie înseamnă o expectanță pentru ea și pentru el, o învățătură de minte care le va da în viitor o altă orientare în viață, un mai mare discernământ în alegere... Dar de ce să facem experiențe? De ce nu se poate micșora numărul dosarelor de divorț printr-o educație prealabilă a tinerilor, printr-o atenție plină de considerație pentru felul în care concep și gândesc ei relațiile de familie? Este căsătoria pentru colectivele în care muncesc și învață tinerii, pentru organizația U.T.C. un domeniu inviolabil? — Și cum s-ar putea asigura o educație sustinută, permanentă, menită să consolideze în conștiința tineretului nostru principile unei căsătorii bazate pe interese și idealuri comune, pe cunoaștere și autocunoaștere, pe sentimente de dragoste, sincere și de durată? Solicităm părerile în aceste probleme activiștilor U.T.C., pedagogilor, juriștilor, tinerilor, tinerelor și tinerilor care au făcut primul pas în doi, sau intenționează să-l facă.

Reportaj-anchetă realizat de GALINA BĂDULESCU

Prima zi a albumului de familie

Își amintesc precis, el și ea, momentul când s-au văzut prima oară. El, M. Ștefan, este inginer și lucrează pe șantierul de la Poleni, acolo unde ea, Ioana M. este farmacistă.

— Poate dacă nu mă îmbolnăveam acum doi ani și n-aveam nevoie de medicamente... Ce să-i faci? Ceasul rău... comentează glumind Ștefan, privindu-și cu dragoste soția.

— Nu vă deranjează că a venit fără cravată? o întreb pe tinăra farmacistă.

— Deloc. Știu că așa se simte mai bine...

— Înțeleg că momentul e festiv și ar trebui să mă conformez unor reguli... Tocmai de aceea, explică el. Vreau să fiu eu însumi, să nu fiu ipocrit cu mine acum, să nu pozez în ceea ce nu sunt... Nu port, de obicei, cravată...

Conversația se încheie repede. Gândurile de viitor, planurile Ștefan, după mărturisirile ei, este un om hotărât, cu multă voință, are încredere în el. Ioana își iubeste meseria, a venit cu dragă inimă pe șantier în creșterea munților. În insoțirea prietenii, tinerii și ei. Inginerul Emil T. se va căsători peste trei zile. A venit să ia... noție. Nu concepe că o căsătorie s-ar putea întemeia altfel decât din dragoste.

— Apoi, conchide Emil, dacă dragostea este într-adevăr puternică, urmează înțelegerea, prietenia care durează...

Cu Liviu D. și Aurelia F. avem o discuție mai lungă. Sint parca bucurioși să-și descopere și acum, când mai sint câteva minute plină vor înainta spre delegatul stării civile, căsătoria, pasiunile și idealurile comune, sentimentele.

Am admirat de la început, ne spune Aurelia, integritatea lui sufletească, optimismul... Îl place literatura, cu toate că meseria lui este de tehnician...

— Sint hotărât să o ajut în căsnicie, răspunde el. M-am convins că are multă vo-

lă, că știe să înfrângă greutățile, că este bună gospodină... Dar mă voi ocupa, desigur și eu de treburile casei, pot să scutur covorașii, să fac cumpărături.

S-ar părea că e un aspect puțin important la începutul unei căsnicii. Dar după cum aminteam în pagina „Procesul proceselor de divorț” multe căsnicii se desfac, unele din indiferența soților față de munca în gospodărie a soțiilor, altele din rea voință a soțiilor de a-și respecta elementare atribuții în familie. Multe din tineretele soții, întrebate, au răspuns că lor nu le-ar face plăcere să-și vadă soții făcând muncă, spălând rufe, că s-ar simți jignite ca ei să se ocupe de niște treburi

ci stabilește în mod just proporția dintre eforturile pe care le pot face femeile și bărbații. Continuându-și șirul mărturisirilor, Aurelia ne-a spus: — Mă gândesc că una din datorită mele cele mai importante este aceea de a-l face mereu din prima clipă, mărturisise Traian B.

Au fost tineri care nu și-au pus niciodată asemenea întrebări și care, la sugestia noastră, au încercat, totuși, să-și caracterizeze tovarășul sau tovarășa de viață... Răspunsurile veneau greu, imprecis, dovadă că nu se cunosc suficient, că nu știu ce-i leagă, dincolo de dragoste, că n-au o imagine clară a viitoarei lor căsnicii... Și, ciudată coincidență, acești încă nedescoperiți soți și soții, veniseră singuri la căsătorie, stingerii, în haine de lucru, ca la orice formalitate birocratică... Pe fața lor nu se citea nici bucuria de a se căsători, nici emoția de a fi împreună...

— Fac ce vreau, mi-a răspuns un tânăr. Părintii, dacă nu sint de acord, să-și vadă de treabă...

— Trebuia s-o fac și pe asta, mărturisește ea, cită să mai fi așteptat? Dacă nu ne-am înțeles, se găsește și alții...

Ea are 19 ani. Culoarea certificatului de căsătorie menită, probabil, să înregistreze momentul al vieții, frumoase visuri, frumoase iluzii, desigur realizabile, devine cenușie, searbădă pentru unii tineri. O grabă inexplicabilă îi determină să încheie o familie fără a se întreba dacă ea poate dura toată viața, dacă omul ales este acela unic, care se potrivește lor. Pormind în căsnicie cu gândul, mărturisit sau ascuns, de a te despărți la prima incertitudine, la prima nepotrivire, nu este nici pe departe o dovadă de luciditate, de maturitate, ci denotă o lipsă de cunoaștere, de concepții stabile și serioase despre familie. Luciditate înseamnă verificarea și autoverificarea într-un timp îndelungat de prietenie și renunțarea la aceasta, atunci când coordonatele ființei unuia nu se întalnesc cu ale celuilalt.

— Dacă nu ne vom înțelege, dacă nu ne vom potrivește, declară indiferentă Ecaterina, vom divorța. Amindoi am stabilit de la început acest lucru...

Iată o căsnicie nevrosoasă, de prevăzătoare pentru cei 20 de ani ai celor doi. S-au înțeles să-și redea libertatea în momentul în care căsnicia lor nu va mai merge. Nu știu precis ce se va întâmpla atunci. La sfatul popular sint singuri, fără părinți, fără prieteni. În aceeași zi, el a dat examen la facultate. Ea nu are serviciu, își va căuta... Se bizuie pe sprijinul părinților la începutul căsnicii... Dar dacă acestia face parte din ființa ei și, într-adevăr, în căsnicie, grija pentru înfățișarea ei, pentru prospețime nu poate decât să consolideze familia, să facă să crească sentimentul de respect și de dragoste al soțului.

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Mie-mi place totul, spune Elena V. despre Cornel V. Nu cred că are defecte...

— Nu știu ce-mi place... Are ceva deosebit care mi-a atras atenția din prima clipă, mărturisise Traian B.

Prietenia lor durează de multă vreme, din liceu încă. Totuși, nu știu să spună prea multe unul despre celălalt. Ovidiu P. a fost student, apoi exmatriculat pentru absențe. Ea, Elisabeta E. nu cunoaște nici acum motivul pentru care el lipsește de la cursuri... Exmatricularea lui a fost un moment fără ecou în prietenia lor. Ea nu s-a întrebat dacă nu cumva absențele lui vorbează lipsa de seriozitate, de cinste

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

— Dacă nu ne vom potrivește...

In curind veți citi în ziarul nostru reportajul „Cine sint părinții lor?”

o anchetă despre urmările care le au divorțurile în viața copiilor rămași din familii dezorganizate

Bonavoia din ceasul al doisprezecelea

In biroul în care se depun actele pentru că-

365 de zile ale familiei

Am răscolit dosarul cu căsătoriile încheiate în septembrie 1965. Din 30 de căsătorii se desfacuseră 5. Dosarele de divorț, bogate ca totdeauna în cereri, argumentări, denotă aceeași superficialitate de care dăduseră dovadă cei doi, întemeind o familie. Motivele despărțirii, așa cum reies din dosar sint atât de facile încât fără doar și poate că neajunsurile puteau fi observate și înainte de căsă-

- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină

TINERI INTELLECTUALI

OAMENI LA CATEDRELE

SATULUI

Cu puțin înainte de a ne urca în mașină și a ne îndrepta spre Galați, i-am văzut pe soții Serafim, medicul și dispensarul din comuna Tudor Vladimirescu. Doi tineri amabili a căror cunoștință am făcut-o aproape înainte de a-i vedea. Este un fel de a spune; mai întâi ne înfățișăm cu secretarul sfatului popular, care, aflând unde dorim să mergem, a început să ne vorbească despre cei doi soți:

— De cum i-am văzut venind, acum cîțiva ani, mi-am zis: aici o să rămână, sint oameni așezați. Și, într-adevăr, acum au casa lor, dispensarul îl țin, cum se spune, ca în palmă, iar sătenii noștri își scot părălile cînd îi văd. Este o expresie a stimei tovarășești. aș spune, intimă...

Mai apoi am văzut pe uliță un băiat mititel și o fetiță cu un lat de palmă mai înaltă. Ne-au dat bună-zua, cum e obiceiul locului.

Copiii erau foarte sănătoși, dar veneau la controlul periodic. Era o măsură pe care medicul o impunea de cîțiva ani. Una din măsurile care au avut ca rezultat scăderea mortalității infantile. În acest an cifra este zero. La dispensar am început discuția cu acest su-

biect. Soții Serafim venind în comună și-au propus ca, în afară de treburile cotidiene, să cerceteze și să înlăture cauzele posibile ale mortalității infantile. Au debutat cu o muncă laborioasă asupra cazurilor de maladii care se repetau și această activitate au împletit-o cu măsurile imediate de prevenire generală. Am văzut graficele și situațiile statistice, am rugat să ni se arate însemnările cu privire la starea sanitară. Și ne-am imaginat umbrelul ior în lungul și în lătul comunei, neînecat.

— Și dacă lucrezi la întimplare, mi-a precizat medicul, poți ajunge uneori la anumite rezultate, dar în același timp ele pot întîrzia multă vreme. Iar noi, acum, trebuie să creștem copil sănătos și frumoși.

În ansamblul măsurilor pe care partidul și statul nostru socialist le-au luat pentru creșterea asistenței sociale la sate, prezența activă a celor doi medici reprezintă o mică roțiță în marele ansamblu existent. Împletirea activității zilnice cu o muncă științifică de cercetare presupune o prezență permanentă a medicilor la dispensar sau în apropierea acestuia. Ne gândim la trenu-

rele care încă poartă diminețile din orașele mari, zeci de intelectuali — medici, profesori etc. — spre satele din imediata sau mai îndepărtată apropiere — și îi aduc seara înapoi. Îi dăm dreptate medicului Vasile Abulescu, pe care l-am cunoscut la dispensarul său din comuna Ulmeni.

— Ca să înțelegeți ce înseamnă să fii prezent aici în comună, povestea el, am să vă dau un exemplu: într-o noapte la o oră foarte târzie, am fost solicitat la un bolnav. Avea o hemoragie. Am făcut intervenția necesară, însă s-a făcut simțită transportarea lui la spitalul raional. N-am găsit însă nici un mijloc de transport. Era o vreme mizerabilă, pe șosea nu treceau mașini. Am telefonat la Militia din Buzău și astfel bolnavul a putut fi transportat la spital. Acum este sănătos, se simte foarte bine.

De la asemenea fapte și

plînă la cele care se referă la acțiuni mai generale, privind starea sănătății în comună, prezența continuă a medicului este imperioasă. „Trebuie să te simți legat. Făcînd naveta, ai mereu trenul în spinare, vii oboseit, iar acasă te întorci și mai oboseit. Îmi pare rău că și prietenul meu se comportă tocmai în acest fel. I-am urmărit evoluția încă pe cînd era un flăcău activ în grupa sanitară de la Buzău. Iubea medicina. A făcut multe eforturi pentru a termina facultatea. Dar acum se află mai mult în tren decît în cabinet sau laborator. Îmi spune: „sint medic, mai mult decît altce pot să ajung?” Într-adevăr, ești medic, dar care sint satisfacțiile adevărate ale profesiei, ale muncii tale?

Evident, bucuria unor reale împliniri, realizări de felul celorlora despre care ne-au vorbit soții Serafim, adevărați medici ai satului.

Ce spun alți intelectuali ai satelor, ce părere au ei despre natura și plîntărea acestor satisfacții?

Să le dăm cuvîntul:

Foto: GR. PREPELIȚĂ

Citeva opinii despre satisfacțiile profesiei

Un profesor de educație fizică, tînărul Mihai Moldoveanu, din comuna Muntenii-Buzău, raionul Slobozia:

— La un moment dat și un simplu înaș poate deveni un stadion. Chiar dacă nu ai pistă de atletism nu înseamnă că nu se pot obține adevărate rezultate. Deși materialul sportiv al școlii a fost minim am reușit ca la un concurs desfășurat la Căzănești să putem lua locul I cu elevii mei la multe probe. Satisfacția muncii noastre este aceea să vedem copiii nu zbangindu-se pur și simplu pe lângă o minigă, ci practicînd jocuri sportive moderne, la un nivel corespunzător. Ar fi bine ca antrenorii de atletism, de fotbal, de volei să-și îndrepte atenția spre strădania noastră, spre micii noștri campioni.

Dacă mergeți pe malul stîng al râului, unde nu sint pereți înalți de stîncă și nici grîu, să știți că pe aceste întinderi cu aspect arid — își desfășoară munca inginerului agronom Nicolae Mociou. Dintr-o curiozitate reportericească, l-am „pîndit” la cîmp. De la grîu (aproape 3.200 kg la hectar) pînă la porumbul care a și devenit aurul (planificat 4.000 kg la hectar) și pînă spre colinele unde se pîrguiește în soarele generos al acestor toamne viața de vie — agronomul este prezent pretutindeni. Din cînd în cînd se uită peste cîmpii, aude foșnetul neînțeles al porumbului. Inginerul are tot felul de proiecte. Unele dintre ele le-a și realizat. De pildă, sus, unde nu creștea nimic în afară de porumbele și scaletii, agronomul Mociou, cu ajutorul tineretului din Cooperativa agricolă de producție 6 Martie din comuna Cernătești, a plantat mai bine de 60 de hectare cu viță de vie nobilă, dintre care a început să producă rasa Regina vililor, un soi de strugure de masă cu bobul perlat, precum și rasa Cardinal, un strugure cu boabe mari, mirosind a prună de Bistrița. Cine este acest agronom? A venit în comună acum cinci ani. Dacă țărani cooperatori obțin cantități mari de grîu și porumb,

de floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, de struguri pentru masă și vin, rezultatele acestora bogate se datoresc și agronomului. Comuna Tîrnăvești se află lângă șosea, la egală distanță cu satul Sapoca. Un amanunt care s-ar părea că nu interesează. Dar Silvia Mociou, soția agronomului, ea însăși agronom, lucrează în satul Sapoca. Soții se întîlnesc în fiecare seară la răscrucea dintre cele două sate și restul drumului îl fac împreună. Inginerul agronom Mociou este un băiat foarte tînăr. În cadrul facultății de agronomie a fost unul dintre cei care, odată lucrarea de stat susținută, a insistat să fie repartizat într-un sat „cu greutăți” vînd, să participe la ridicarea lui pe toate planurile. — De ce ați dorit acest lucru?

— Foarte simplu: pe asfalt nu crește nici porumb și nici grîu. Este cel mai sănătos principiu pentru un agronom. Dar nu toți gîndesc așa. Iată un exemplu: Poate n-ar fi mare lucru ca o profesora să nu se prezinte la locul de muncă unde a fost repartizată. Curios este însă faptul că „ea” s-a prezentat totuși. A făcut o scurtă plimbare de-a lungul satului și în urma acestei investigații a declarat: „Păi cum să stau eu aici? Nici tu lumină fluorescentă, nici tu baie cu două dusuri!” Și, fie-nie iertată expresia, dusă a fost! Dinșa este bucureștenă. Cum poți să lași plimbarea pe bulevard pentru un „rond” montan în comuna Rîu, mai precis în satul Fișici? Aici a fost repartizată Niculina Tănase, și ale ei sint observațiile amintite mai sus. Cazul ni se pare cel puțin ciudat pentru că numai la cîțiva kilometri depărtare, în satul Odăile, activează, pe lângă profesori, învățători, și un medic foarte valoros. Medicul Dezăroiu Ion și-a găsit aici adevăratul său loc de viață. Pentru doctorul din Odăile, „trenul în spate”, cum bine a numit Vasile Abulescu, doctor în comuna Ulmeni — reprezintă o noțiune de neimaginat. Am văzut la Roșiori de Vede, într-o sală de la Palatul pio-

nierilor, o expoziție de sculptură. Lucrările expuse, mai puțin originale prin tematică (busturi de țărani și intelectuali de la sat) și câteva compoziții alegorice, vedeau în schimb o sensibilitate deosebită în modul de tratare, o gingașie și o naivitate dublate de un spirit optimist. Dar cel mai deosebit lucru este faptul că expoziția reprezintă munca artistică a unei profesoare de desen din comuna Balaci: Elina Enache. A venit anul trecut, în toamnă, să ocupe în această comună postul ce i-a fost repartizat. Munca la școală i-a adus satisfacții încă din primele zile.

— Am avut de-a face cu copii inteligenți, sensibili. Multora le plăcea desenul. Fiind prima profesora de specialitate la școala din comună, m-am gîndit că n-ar strica să le dau și noțiuni de sculptură. S-a redoptat în mine o veche pasiune. Și oamenii din jur m-au ajutat. Mi-am amenajat un a-

ma vedere sarcina lui Ștefan Enescu — profesor în comuna Jilavele, raionul Urziceni — este foarte simplă. De pildă, ia de pe cîmp o varză, o dată ca model elevilor și ei, firește, trebuie s-o execute pe hîrtie cit mai corect. Cam aceasta ar fi munca unui rutinat profesor de desen. „În școala în care predau, am încercat și mai încerc să așez reproduceri de calitate după mari

maestri. Am în clasele V—VIII copii cu reale aptitudini. Ambiția mea este nu să fac din ei artiști plastici, neapărat, ci niste absolvenți ai școlii care pe lângă cunoștințele acumulate să aibă și gust artistic.” Evident, în cuvintele profesorului își făcuseră loc satisfacții majore, în virtutea propunerii unor deziderate importante, pe care, cu siguranță le va realiza. Să mergem mai departe.

Emoțiile debutului

La secția sănătate a raionului Cislău șeful secției ne-a mărturisit de la bun început: „Din cele 18 circumscripții sanitare patru sint vacante. Vacante cronice. Așteptăm cu multă ne-

besc de la sine, iar ochii înfrunși să caute în jur cu încredere. Așa i-a s-a întîmplat și Gabrielei Grigoraș, Bucureștenă get-beget, satul a atras-o mai

Întîmpinare în pragul satului

Peste tot tinerii profesori, intelectuali din promoția absolvenților acestui an, care au sosit primii la sat, au fost așteptați de colegii lor, de reprezentanții organelor locale, cu multă înțelegere și prietenie. Au făcut cunoștință cu noile locuri de muncă, au legat primele prietenii. Cît despre condițiile materiale, ele au fost asigurate cu o deosebită grijă. Iată ce ne-a spus tovarășul Constantin Georgescu, adjunct al secției raionale de învățămînt din Roșiori de Vede:

— Anul acesta am primit în raionul nostru 86 de absolvenți, profesori de toate spe-

zată de sfatul popular raional cu toate cadrele didactice. Tinerii profesori care au cîțiva ani în învățămînt le-au povestit din experiența lor. Ecaterina Sora, de la școala din Măldăeni, a vorbit despre acțiunea de culegere folclorului... și nu este singura acțiune. În sfîrșit, le-am urat tuturor succese cît mai multe.

Grija cu care sint întîmpinați noii intelectuali ai satelor este prezentă pe întreg cuprinsul patriei. În călătoria noastră am întîlnit multe exemple asemănătoare celor din raionul Roșiori de Vede. Răspund oare acești tineri încrederei și solitudinii cu care au fost primii? Există un singur răspuns firesc: da! Într-oare cum se simte „la post”, Gheorghita Pîlmon, profesora de științe naturale, ne-a spus: „Comuna Troianu mi-a plăcut. Are un centru frumos, are cămin cultural, școala este nouă. Mi-am găsit și gazdă. Voi sta împreună cu o colegă. Abia aștept să încep lecțiile!”

Alt profesor, Aurel Letcan, numit la școala Casei de copii din comuna Sfințiești, ne declară cu emoție: „Copiii aceștia care n-au părinți, au nevoie de la noi și de un plus de afecțiune. Trebuie să știm să le arătăm dragoste și încredere”. Iar Elena Rosmănet, noua profesora de biologie de la școala din Rădoiești, se și gîndește cum să înceapă primele lecții. „Laboratorul, ca și școala, este nou. Pentru început materialul de experiențe este suficient. Mai tîrziu însă, poate în primăvară, voi căuta la București noi aparate care îmi vor fi necesare. Trebuie să avem un laborator de mina întii, unde elevii să învețe cît mai ușor și cît mai bine.”

Răspunsuri succinte caracterizează, portretizează și individualizează pe acești tineri intelectuali ai satului. În același timp trăsăturile comune ni-i înfățișează uniți. Toi profesorii, medicii, inginerii agronomi, debutează sub imperiul aceluiași preocupări. De pildă, tînărul Dimitriu Alexandru Viorel (repartizat în reg. Argeș), am spune cel mai tînăr medic pediatru din țară, este de părere că odată luată în primire circumscripția sanitară nu mai trebuie părăsită.

„Mal ales, spune el, cînd este vorba despre sănătatea, despre viața copiilor. Locul unde îmi voi desfășura munca constituie o arie largă pentru investigație, pentru cercetare. Nu pot fi decît foarte fericit!” Am aflat că dr. Dimitriu Al. Viorel este șeful promoției de absolvenți pe orașul București. La fel de emoționați au fost și cei mai „noi” agronomi, Chelu Ștefan și Bunea Aurel de exemplu. Înarmați cu multă îndrăzneală, tinerii agronomi amintii — și desigur, nu numai ei — vor munci cu entuziasm pentru a realiza o producție medie agricolă globală cu 20 la sută mai mare decît în perioada 1961—1965.

Au venit la posturile lor, cum spuneam, noii profesori. Învățătorii, noii profesori, din comuna Malul Roșu, raionul Urziceni, declară cu multă sinceritate: „Deși am făcut practică pedagogică, am niste emoții cumplite. Oare n-o să greșesc, preînd matematica la clasele mari, enunțul unei probleme?” Emoția o împărtășește și Niculina Sintescu, cea mai tînără învățătoare din raion: „Deși am primit clasa I, nu sint speriată. Am de gînd să-i învăț pe copii bine alfabetul și cu acest prilej să învăț și eu alfabetul meseriei!”. Dorința ei este să-i „ducă” pe elevii clasei I pînă la terminarea ciclului.

Iată cîteva profiluri de intelectuali tineri și mai puțin tineri care au schimbat și vor schimba în continuare viața spirituală a satelor noastre. Școala, principalul izvor de cultură și factor de civilizație — cum se subliniază în documentele celui de-al IX-lea Congres al P.C.R. — va cuprinde în țara noastră în următorii cinci ani aproape un sfert din populație. Lîngă profesori, învățători, sint medicii, agronomii, care prin pregătirea lor temeinică, înalță satul românesc la nivelul de trai al orașului. Neumărate fîre sudează legătura dintre sat și oraș, radioul, presa, televiziunea fiind unele dintre cele mai cunoscute. „Toate meseriile sint frumoase, spunea învățătoarea Jipa Van-ghele — în măsura în care le iubesti. Totuși cred că nici una din ele nu este mai minunată decît aceea a omului de la catedră.”

Oamenii de la catedră, de la circumscripția sanitară, de la cooperativa agricolă de producție, într-un cuvînt, tinerii intelectuali ai satului nostru, își fac din meseria lor, din felul cum o profesază un titlu de mîndrie și cinste.

PAVEL AIOANEI
V. CONSTANTINESCU

SESIUNEA ADUNĂRII GENERALE A O. N. U.

Marți după-amiază s-au deschis la Palatul Națiunilor Unite din New York lucrările celei de-a 21-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Sedința inaugurală a fost deschisă de președintele sesiunii precedente a Adunării Generale, Amintore Fanfani, ministrul de externe al Italiei. După minutul de „reculegere și meditație”, a fost constituită comisia de verificare a delegațiilor puteri. Apoi, adunarea generală a trecut la alegerea președintelui celei de-a 21-a sesiuni. Cu o majoritate covârșitoare de voturi a fost ales în această funcție reprezentantul permanent al Afganistanului la O.N.U., Abdul Rahman Pazhwak. Sub președinția sa, adunarea a primit în rândurile membrilor O.N.U. statul Guyana, fosta colonie britanică, care și-a curcit recent independența. Astfel, numărul membrilor acestei organizații a crescut la 119. (După cum se știe, Indonezia și-a anunțat luni intenția de a-și relua activitatea în

cadrul O.N.U.). Altou două state li se va ura bun venit în organizație în cursul lunii octombrie (este vorba de Bechuanaland care la 30 septembrie va deveni republică — cu numele de Botswana — și Basutoland, care își va proclama independența la 1 octombrie și va purta numele de Lesotho).

Tot în sedința de marți după-amiază a Adunării Generale, s-a procedat la alegerea președinților principalelor comitete ale acestui organism. Ei vor face parte din Biroul Adunării Generale. Ca președinte al Comitetului politic special a fost ales Max Jakobson (Finlanda), al Comitetului politic, Leopoldo Benites (Ecuador), al Comitetului economic și financiar, M. Morawid Tell (Iordania), al Comitetului pentru probleme sociale, umanitare și culturale, Halima Warzazi (Maroc), al Comitetului de tutelență, Fakredine Mohamed (Sudan), al Comitetului administrativ și bugetar, Vahap Asiroglu (Turcia), al Comitetului juridic, Vratislav Pechota (Cehoslovacia). Toți președinții au fost aleși prin aclamații.

Terzi, Adunarea Generală și-a reluat lucrările la orele 15.30 G.M.T., trecându-se la completarea Biroului Adunării Generale prin alegerea a 17 vicepreședinți.

Actuala sesiune, care marchează și intrarea Organizației Națiunilor Unite în cel de-al treilea deceniu de activitate, are înscrise pe ordinea de zi numeroase probleme care își așteaptă rezolvarea. Ele ar putea fi împărțite în câteva capitole mari: probleme economice, probleme ale luptei împotriva colonialismului și rasismului, ale dezarmării. În strânsă legătură cu necesitatea respectării principiului universalității O.N.U., un grup de opt state, printre care și România, au înscris pe ordinea de zi punctul privind „restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U.”. De asemenea, România a fost coautorea cererii de înscriere pe agenda sesiunii a problemei „cu privire la rezolvarea tuturor trupelor americane și a celorlalte trupe străine care ocupă sub drapelul O.N.U., Coreea de sud și dizolvarea Comisiei O.N.U. pentru reunificarea și reconstrucția Coreei”.

Convorbiri economice sovieto-japoneze

Agencia TASS anunță că Nikolai Baibakov, președintele Comitetului de stat al planificării, a primit pe membrii delegației economice japoneze care se află în U.R.S.S. În cursul întâlnirii pe care a avut-o cu delegația japoneză, N. Baibakov a arătat că, după părerea lui, între Uniunea Sovietică și Japonia se poate stabili o colaborare eficientă în domeniul metalurgiei neferoase, industriei gazelor, fotosirii rezervelor forestiere ale Siberiei. El a amintit că tratativele referitoare la livrarea de gaze din Sahalin în Japonia, se apropie de sfârșit și că este posibilă stabilirea unei colaborări în exploatarea zăcămintelor de cupru din Udokan (Siberia de est).

Avionul „Comet” al forțelor aeriene britanice, destinat să-i transporte la Salisbury pe ministrii britanici Bowden și Jones, stătea imobilizat de mai multe ore pe pista de decolare a aeroportului din Londra. Între cele două capitale circulează telefonice erau suprăincălcate.

Cancelariile londoneze încercă să stabilească sensul exact al declarației făcute de premierul rhodesian Ian Smith cu puțin timp înainte, care pare să fi cerut în termenii au prea vobalță nici mai mult nici mai puțin decât recunoașterea regimului rebel din Rhodesia de către guvernul britanic ca o condiție a succesului misiunii celor doi miniștri. Nu știm care au fost concluziile; știm doar că avionul a decolat în cele din urmă. Și așa, misteriosul concept care a căpătat în presa internațională denumirea de „plan al ultimei șanse” a ajuns la Salisbury în serviciile diplomatice ale emisarilor ministerialii ai Marii Britanii. Ce fabuloase propuneri „de com-

DIN VIATA TINERETULUI LUMII

Pentru a treia oară, în decurs de mai puțin de o săptămână, la Sao Paulo (Brazilia) s-au produs marți seara incidente între poliție și studenți. Poliția a folosit bastoane de cauciuc și grenade lacrimogene pentru a împărtăși o demonstrație a studenților organizată în semn de protest față de reprimările polițienești și amestecul oficialităților militare în treburile universitare. Peste 100 de studenți au fost arestați.

Potrivit unor date oficiale, până în prezent, 827 de tineri americani au fost sancționați pentru refuzul de a lupta în războiul dus de S.U.A. în Vietnam. Mulți tineri, încercând să evite chemarea sub arme, preferă să părăsescă S.U.A. Astfel, potrivit revistei „United States News and World Report”, în regiunea orașului canadian (Toronto) se află 400 de cetățeni americani care nu doresc să plece în Vietnam. Un număr aproximativ egal de tineri se află în orașele canadiene, Montreal și Vancouver.

PROTESTUL BUDIȘTILOR

Exprimându-și protestul față de rezultatul „alegerilor” organizate de junta militară saigonese, preștii budiști au declarat o grevă a foamei. În fotografie: o parte din cei 70 de greviști în timpul grevei foamei în pagoda An Quang din Saigon

„SPRE MEDITARE”

Ultimul număr al cunoscutei reviste americane NEWSWEEK semnalează că comandamentele unităților de pușcași marini trimis actualmente rezerviștilor din nomenclatura lor o scrisoare circulară în care le propun acestora să „mediteză la anumite probleme”. Scrisoarea amintește că rezerviștii ar putea fi chemați în orice moment sub drapel și-l sfătuiește să se pregătească dinainte „Obiectul acestei scrisori — se spune în documentul-tip reprodus de NEWSWEEK — este de a vă îndemna să puneți în ordine treburile dv. civile pentru cazul când veți fi chemați sub drapel”. Enumerând o serie de sfaturi practice scrisoarea recomandă în mod deosebit: „Mergeți la avocatul dv. și redactați împreună sau vedeți dacă e cazul — testamentul dv. Ocupați-vă de contul dv. la bancă pentru a face eventual un cont comun cu cel al soției sau părinților... Trebuie să știți însă că comunitatea de bunuri nu eliberează de taxe de succesiune și ar putea, pe lângă unele avantaje, să vă aducă unele riscuri și dezavantaje. Tocmai de aceea e bine să chibzuiți totul împreună cu avocatul”. Nu ne putem da seama cu exactitate dacă asemenea sfaturi îi fac pe rezerviștii americani mai competenți în materie de avantaje și dezavantaje la succesiuni și testamente. Un lucru este însă foarte probabil: date fiind deseale aluzii oficiale la eventualitatea chemării de rezerviști pentru războiul din Vietnam, scrisoarea citată de Newsweek îi poate ajuta pe cei cărora le este adresată, să înțeleagă mai bine „unele riscuri și dezavantaje” ce ar decurge din trimiteră lor în unitățile de pușcași marini din Vietnamul de sud.

E. R.

Parlamentarii români în Cehoslovacia

Marți dimineață, delegația parlamentară română, care se află în Cehoslovacia, a făcut o vizită la Bratislava, la sediul Consiliului Național slovac. Deputații români au fost salutați de Jozef Kriz, vicepreședintele al Președintelui Consiliului Național slovac.

După amiază, delegația a sosit la Zvolen, localitate care amintește de luptele grele purtate în primăvara anului 1945 de armata română în timpul războiului pentru eliberarea Cehoslovaciei. La monumentul eroilor români de aici, unde se află mormintele a aproape 11000 de ostași și ofițeri căzuți în aceste lupte, delegația Marii Adunări Naționale a depus o coroană de flori.

Procesul Ben Barka

PARIS 21 (Agerpres). — Procesul persoanelor implicate în răpirea liderului opoziției marocane, Mehdi Ben Barka, a continuat marți în cea de-a 14-a zi.

În cursul ședinței a fost audiat deputatul Lemarchand, fost avocat al cunoscutului gangster Figon, unul din principalii organizatori ai răpirii, care s-a sinucis în momentul când urma să fie arestat de poliție. Lemarchand trecea drept un om de încredere al lui Figon și tocmai lui fostul gangster i-a făcut ample confidențe asupra detaliilor răpirii lui Ben Barka. După părerea lui Lemarchand, Figon nu ar fi participat la această afacere dacă nu ar fi avut convingerea că ea fusese pusă la cale de serviciile de informații franceze (doi funcționari ai acestor servicii se află, după cum se știe, în boxa acuzaților). Avocatul unuia dintre acuzați a prezentat tribunalului o scrisoare anonimă

care ar proveni de la o prietenă a lui Figon și în care se afirmă că și Lemarchand ar fi fost implicat în răpirea lui Ben Barka, nu ca simplu participant, ci ca principalul organizator.

România la Targul IKOFA

MÜNCHEN 21 (Agerpres). — La München s-a deschis a VI-a ediție a Targului alimentar Ikofo, la care participă cu pavilioane naționale 31 de țări printre care Algeria, Austria, Belgia, Brazilia, Bulgaria, Canada, Cehoslovacia, Franța, Grecia, Iugoslavia, Japonia, Marea Britanie, Polonia, România, Ungaria, U.R.S.S., S.U.A. Cu ocazia inaugurării Targului, pavilionul românesc a fost vizitat de Herrmann Hocherl, ministrul alimentației, agriculturii și silviculturii al R.F. Germane, Otto Schedl, ministrul economiei al landului Bavaria, Heinz Mielert, vicepreședintele al Uniunii federale a industriei alimentare, precum și de alte personalități.

Oaspeții s-au interesat de unele probleme privind dezvoltarea industriei alimentare în țara noastră și de posibilitățile de schimburi comerciale existente în acest sector. Ei au apreciat calitatea produselor expuse și concepția originală în care a fost realizată expoziția.

Răfuială

Poliția din Montevideo anchetează împrejurările în care cetățeanul vest-german Herbert Bitner a fost bătut până și-a pierdut cunoștința de persoane necunoscute. Bitner a fost găsit în stare de inconștiență cu mâinile și picioarele legate pe treptele unei clădiri din capitala Uruguayului. De cureaua lui se afla legată o notă pe care scria: „Aceasta sâ servească drept avertisment tuturor aceluia care se amestecă în treburile ce nu-l privește. Heil Hitler”. Potrivit primelor informații difuzate de poliție, se pare că Bitner a aparținut unei organizații care îi urmărește pe criminalii de război nazisti. El sosise la Montevideo pentru a obține informații asupra naștilor notorii Borman și Mengele, care, după cum a afirmat el, trecuseră în urmă cu câteva săptămâni prin capitala uruguayană.

Robinsonii moderni

unui vulcan. Unul din tinerii „robinsoni” își făcuse chiar o chitară din lemne și nucii de cocos. În locul corzilor fiind folosite sirme de la epava bărcii lor. La acest instrument ei au compus multe cintece în care descriau peripețiile prin care au trecut. Naufragiații au locuit în primele cinci luni într-o peșteră hrânindu-se cu pășuni de mare și carne crudă. Întrucât pe insulă nu exista apă, cei șase tineri au făcut o incercare de a se salva, construind o plută dar ea s-a desfiat după ce au parcurs numai o milă în larg, fiind nevoiți să se înapoieze într-ai mal. Salvatorii naufragiaților au fost uimiți de faptul că au găsit un calendar primitiv (ținut de naufragiați). În cele 15 luni care trecuseră de la naufragiu, calendarul „robinsonilor” era în urmă cu numai două zile.

Insula Ata, situată la 136 km sud de Nukualofa, capitala arhipelagului Tonga, fusese locuită pe vremuri de 200 de persoane. Băștinășii au fost însă vinași de neguțătorii de sclavi, astfel încât cei care s-au putut salva, s-au mutat, în anul 1860, într-o altă insulă.

Cind marinarii de pe iahtul australian au ajuns pe țarm, ei au văzut coliba acoperită cu liane pe care naufragiații au construit-o în craterul stins al tinerii „robinsoni” își făcuse chiar o chitară din lemne și nucii de cocos. În locul corzilor fiind folosite sirme de la epava bărcii lor. La acest instrument ei au compus multe cintece în care descriau peripețiile prin care au trecut. Naufragiații au locuit în primele cinci luni într-o peșteră hrânindu-se cu pășuni de mare și carne crudă. Întrucât pe insulă nu exista apă, cei șase tineri au făcut o incercare de a se salva, construind o plută dar ea s-a desfiat după ce au parcurs numai o milă în larg, fiind nevoiți să se înapoieze într-ai mal. Salvatorii naufragiaților au fost uimiți de faptul că au găsit un calendar primitiv (ținut de naufragiați). În cele 15 luni care trecuseră de la naufragiu, calendarul „robinsonilor” era în urmă cu numai două zile.

Insula Ata, situată la 136 km sud de Nukualofa, capitala arhipelagului Tonga, fusese locuită pe vremuri de 200 de persoane. Băștinășii au fost însă vinași de neguțătorii de sclavi, astfel încât cei care s-au putut salva, s-au mutat, în anul 1860, într-o altă insulă.

P. NICOARĂ

SIMONIE E 7-51

Simonie E 7-51 a devenit marți primul echimos ales în Consiliul teritorial al Canadiei de nord-vest, după ce a înfruntat doi alți candidați în primele alegeri teritoriale ce au avut loc în estul Arcticiei. Numărul care însoțesc numele lui Simonie i-a fost dat, la fel ca și altor echimosi, pentru identificare în registrele de stare civilă. Cu toate că populația băștinășă din estul Arcticiei a avut dreptul de vot în alegerile federale canadiene, abia anul acesta a primit posibilitatea de a-și exercita drepturile electorale și în alegerile teritoriale.

SĂRBĂTOAREA REPUBLICII MALI

Poporul malian sărbătorește astăzi șase ani de la proclamarea independenței Republicii Mali. După crearea noului stat, poporul și guvernul malian și-au propus ca obiectiv fundamental consolidarea independenței și lichidarea inapetărilor economice. În cadrul primului plan cincinal de dezvoltare economică și socială a țării au fost obținute o serie de importante realizări. S-au construit obiective industriale, s-au luat măsuri în vederea creșterii producției agricole și a șeptelului; în scopul dezvoltării bazei de materii prime, s-au efectuat prospecțiuni geologice. În republică au fost create un număr de întreprinderi de stat, s-au înființat cooperative agricole, s-au luat măsuri pentru dezvoltarea învățământului și îmbunătățirea asistenței medicale. În relațiile externe, Republica Mali duce o politică de pace și colaborare internațională, în spiritul principiilor coexistenței pașnice. Ea se pronunță pentru lichidarea definițivă a colonialismului, pentru desființarea bazelor militare de pe teritoriul Africii și proclamarea acestui continent ca zonă denuclearizată. Poporul român privește cu simpatie, cu un sentiment de solidaritate eforturile harnicului popor malian pentru dezvoltarea patriei sale. Între Republica Socialistă România și Republica Mali s-au stabilit relații de prietenie și colaborare în folosul ambelor popoare, al păcii și colaborării internaționale. Cu prilejul sărbătorii Republicii Mali, poporul, tineretul României socialiste urează poporului, tineretului malian noi succese în consolidarea independenței naționale, dezvoltarea economiei, fărâșirea unei vieți mereu mai prospere.

Imagine din capitala Republicii Mali — Bamako

„PLANUL ULTIMEI ȘANSE”

promis” mai au de făcut britanicii regimului Smith, după ce atâtea drumuri bătute zadarnic de diplomația londoneză n-au dus nicăieri? Conferința primilor miniștri ai Commonwealthului nu a fost dintre cele mai fructuoase, dar a silit cel puțin guvernul britanic să se angajeze în două privințe: 1) să recunoască faptul că „nu trebuie acordată independența Rhodesiei înainte de a se pune pe picioare un guvern repre-

zentând majoritatea populației, afară de cazul că acesta ar decide altfel” și 2) „dacă, la sfârșitul anului rebeliunea nu va fi zdrobită, Anglia va cere prin intermediul Consiliului de Securitate aplicarea

mai atrăgătoare pentru rașiștii rhodesieni decât multe altele care le-au precedat. Cu atât mai mult cu cât noul prim-ministru al Africii de sud, Vorster, a declarat fără echivoc că intenționează să sprijine și

că am acceptat această vizită înțelegând că ea este o continuare a convorbirilor la nivel guvernamental, adică între guvernul britanic și guvernul Rhodesiei”. Sensul acestei declarații este absolut limpede. Rașiștii de la Salisbury interpetează tratativele la nivel ministerial ca o recunoaștere implicită a guvernului lor. Oricum, contactul direct, la nivel ministerial dintre guvernul britanic și Ian Smith e de natură să sporească temerile țărilor africane membre ale Commonwealthului în ce privește politica Angliei față de actualul regim rhodesian. În multe din capitalele africane „planul ultimei șanse” este privit ca o continuare a manevrelor britanice urmărind obținerea unei formule care să permită menținerea dominației minorității albe în Rhodesia de sud.

ION MANEA

PE SCURT

Marți s-a încheiat la München cel de-al 15-lea concurs internațional de muzică, organizat de instituțiile de radiodifuziune din Republica Federală Germană. La concurs au participat 270 de soliști din 35 de țări. Juriul concursului a decernat premiul I la canto solistei Ileana Cotruș de la Teatrul de Operă și Balet din București.

Agencia B.T.A. anunță că la Sofia a sosit pentru a vizita țirgul de stat în Ministerul Afacerilor Externe al R. F. Germane. El va rămâne în Bulgaria până la 27 septembrie și va avea o serie de știri de presă cu înalte oficialități bulgare.

Administrația națională a S.U.A. pentru problemele aeronauticii și cercetarea spațiului cosmic (N.A.S.A.) a anunțat că sonda lunară „Surveyor-2”, lansată marți în direcția Lunii își continuă zborul. Miercuri la ora 5:02 GMT s-a procedat la o manevră pentru corectarea orbitei inițiale. În acel moment „Surveyor-2” se afla la o distanță de 163.346 km de Pământ și 229.378 km depărtare de Lună.

Aspect de la lansarea lui „Surveyor-2”

Subsecretarul de stat al S.U.A., George Ball, a declarat că se opune proiectului prezentat Senatului american privind crearea unei „uniuni federale a țărilor Atlantice de nord”, deoarece această propunere nu corespunde realităților politice din zilele noastre. Ball și-a exprimat părerea că țările vest-europene nu caută să realizeze o unitate politică mai largă cu Statele Unite. „Aceste țări, a subliniat subsecretarul de stat, se tem ca resursele superioare ale industriei americane să nu afecteze viața lor economică și să le transforme în slujitorii pasivi ai politicii americane”.

Presa bulgară publică știri care se referă la acordul încheiat recent la Sofia între firma bulgară „Bulet” și firma franceză „Renault” pentru asamblarea de automobile în R. P. Bulgaria. Conform acordului, în Bulgaria se va monta autoturismul „Renault-8” cu piese importate din Franța și unele produse în Bulgaria. După trei ani, în 1970, numărul autoturismelor montate în Bulgaria va trebui să ajungă la 10.000 bucăți.